

BEELDEN UIT KRITZRAEDTSHUIS TE SITTARD

GÈNE EGGEN

bevestigt zichzelf

In het Kritzraedthuis, Sittard, exposeert Gène Eggen specimen van zijn werk gedurende de laatste 5 jaren.

Gène Eggen: een gevestigde naam, een overwoestbaar kunstenaar. Zijn leven bestaat uit werken: kappen in hout en steen, schilderen, grafisch bezig zijn. In de voormalige boederij van zijn ouders, in Ulestraten, leeft hij een sober en werkzaam leven. Hij maakt geen verre reizen, timmert nauwelijks aan de weg. De oogst die onder zijn handen vandaan komt is dan ook groot. Als gevolg van deze enorme produktiviteit kan hij zich permitteren tegen redelijke prijzen te verkopen. Hij is een van de weinige kunstenaars wie het gelukt met een gezin van de kunst te leven. Talent kan niet worden aangemeten, het is er gewoon. Bij Gène Eggen zijn het - dit is jaren geleden en door meerdere kunstrecensenten reeds geconstateerd - vooral zijn beeldhouwwerken die de mate van zijn talent aantonen. Daarnaast zijn z'n lino's bijzonder krachtig en uitdrukkingsvol. In sculptuur en lino treft hij

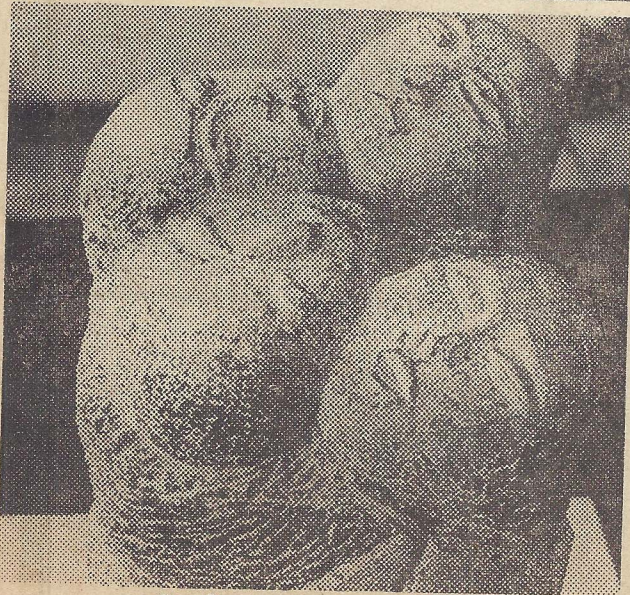
vooral met een sublieme innigheid. Religie, de vrouw, als symbool van vruchtbaarheid vooral, inspireren en beïnvloeden zijn werk. Gène Eggen koos van meet af aan voor de primitieve vorm en is daarin door de jaren heen zichzelf gebleven.

Teakhout, eike- en notehout, wit marmer, witte kalksteen, blauwe kristalino, rood marmer, basalt, grijs-groen diabaas, in al deze materialen, sommige zeer hard, kapt en slijpt en snijdt hij naar hartelust. Opmerkelijk is het notehouten beeldje (1976) van een jonge vrouw. Het gezicht is in 't geheel niet bewerkt. De kunstenaar maakte gebruik van de tekening in het hout, die hij als „gezicht” liet fungeren. Het beeldhouwwerk „bange kinderen” in hardsteen, demonstreert meer dan welk beeld ook de uitdrukingskracht van deze kunstenaar.

De kwaliteit van zijn schilderijen loopt sterk uiteen. Minder zeker dan in zijn beeldhouwwerk, toont

hij zich hier zoekend, tastend, en daardoor niet altijd overtuigend. Het werk is vaak een spel van compositie en kleur; kleuren zijn broeiend, blakend, schreeuwend soms, waardoor ze afstoten. Een boom-idee (no. 5), eenzaamheid in een landschappelijk gegeven, is daarentegen weer heel gaaf en suggestief. Pril en doorschijnend, in on aardse droomsfeer, subtiel oranje-rood geschilderd: „Vrouw met Aronskelk” Het jubelt eruit! Religie, mystiek en erotiek, door elkaar gemengd, doen de toeschouwer bij het werk van Eggen vaak die huivering ondergaan welke te maken heeft met de oer-gevoelens van de mens, verdrongen verlangens en emoties. Soms heeft de toeschouwer echter moeite met de gedurfde manier waarop Eggen abrupt een been, voet of arm „afkapt”, of negeert. Een achtal kleine bronzen en een teakhouten „deur” (een verrassing) vormen het sluitstuk van de 65 werkstukken tellende expositie die nog tot 17 april te zien is.

MYA MAAS

● „Bange kinderen”

DE BOEIENDE EENVOUD VAN GÈNE EGGEN

rouw

door G. Kruis

5-4-77

SITTARD — Gène Eggen, die tot 18 april weer in 'het eigen land' exposeert, beeldhouwwerk, schilderijen, gouaches en grafiek in het Kritzraedhuis te Sittard, is zo apart omdat hij zo gewoon is.

En daaraan zal het ook wel liggen, dat de grote managers van de kunst van vandaag hem nauwelijks betrekken in hun — steeds drukker wordende — activiteiten. Ook de musea toonden weinig belangstelling. Naar mijn weten — en trouwens ook volgens „Scheen” — heeft alleen het Haagse Gemeentemuseum een map van zijn lino's.

Maar op de vele, langzamerhand meer dan tweehonderd exposities, die hij sinds 1948 hield, vond zijn werk wèl gretig aftrek bij de bezoekers. Eggen moet wel een man zijn, die enorm sterk in zijn schoenen staat. Hoewel zijn manier van werken — die enigszins geënt is op de expressionistische traditie — toch maar weinig veranderd is in de loop

van de jaren, krijg je ook op deze expositie weer geen moment de indruk van doen te hebben met een gemakzuchtig manierisme.

Misschien vangt hij dat wel op door allerlei technieken toe te passen. Bekijk de prenten maar, houtsneden litho's, maar ook etsen. Of monotypes, zwart-wit en gekleurd.

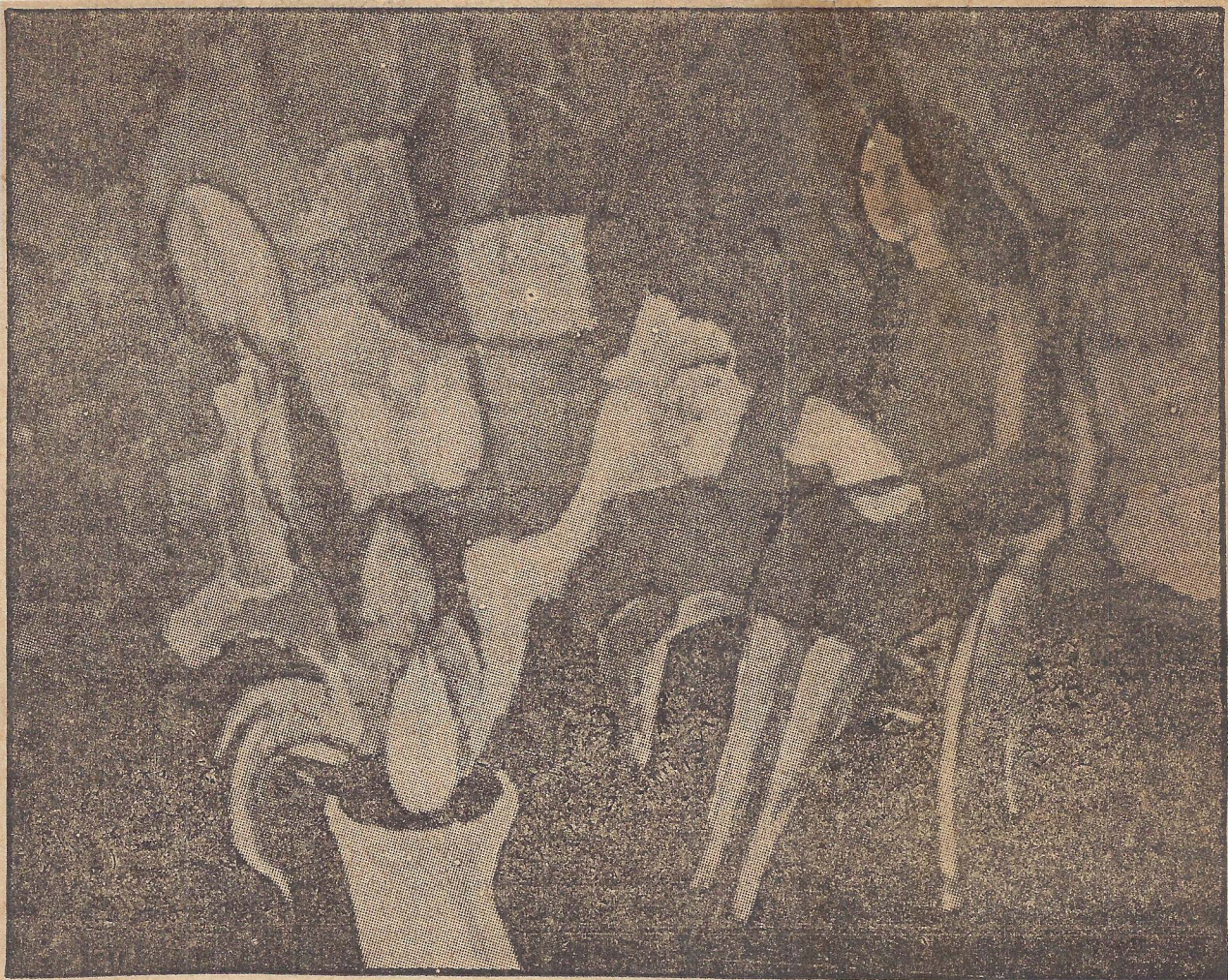
Zo schildert hij ook op vele manieren, met olie op doek, papier of paneel, hij maakt gouaches, aquarellen en pentekeningen. Of schildert, wat hier niet bepaald dikwijls gedaan wordt, achter glas.

Hij hakt zijn beelden uit witte of rode marmer, uit hardsteen, kalksteen, zandsteen, ruwe stukken eikenhout en een enkele keer ook uit kersen- en pruimenhout. Dat worden dan sterke essentiële verbeeldingen en blijven prachtige brokken materie, natuur.

Weel werken met bijbelse onderwerpen, maar het thema dat je 'lezend' tussen de regels door het meest aantreft is dat der ontmoeting, het wachten daarvóór ook. Zijn schilderijen hebben een eenvoudige voor de hand liggende thema's, een lezend meisje, vrouwen voor de spiegel of met een kind, een hord, of, zo maar gewoon een bosje bloemen in fijne stralende kleuren.

Dingen, die het gewoon lekker doen aan een wand, boven een bank, boven een dressoir voor mijn part. Dat is namelijk voor zeer velen nog steeds de functie voor een schilderij.

En daar moet Eggen ook aan gedacht hebben, want zijn werk is niet duur en daar bedoel ik dan mee, dat het betaalbaar is voor iedereen, die er werkelijk in geïnteresseerd is.

Recent werk in Kritzraedthuis

limb. 16.3.77

Gène Eggen, een volks kunstenaar

door SJEFF KUSTERS

Het lijkt traditie te worden, dat Gène Eggen, beeldhouwer, schilder en graficus uit Ulestraten, ieder lustrum viert met een tentoonstelling in het Kritzraedthuis in Sittard.

Hij was er vijf jaar geleden, toen hij 50 jaar werd, met een overzicht. Nu laat hij zijn productie van de laatste jaren zien. Een fractie daarvan eigenlijk, want Gène Eggen is een ongelooflijk produktief man, die schijnbaar moeiteloos in een verbijsterend tempo het ene schilderij na het andere maakt, beeld na beeld kapt, daartussendoor nog eens honderden lino-snedes steekt en dan ook nog bezig is met het interieur van een kapel in Amsterdam, de illustratie van een schoolbijbel en het uitgeven en illustreren van dichtbundels.

En al dat werk vliegt de deur van zijn atelier aan de Vliet, aan de rand van Ulestraten, uit. Want het werk spreekt een grote groep van mensen aan. Zijn beeldtaal is warm en innig, begrijpelijk en ook bereikbaar. Want Gène Eggen houdt zijn werk goedkoop, juist om iedereen een kans te geven.

„Ik wil funktionieren in deze samenleving”, zegt hij, „en daarom moet ik bereikbaar zijn”. Daarom wil hij zijn talent, zijn vermogen om kunst te maken, niet voor grof geld verkopen; hij heeft genoeg aan kost en inwoning met huiselijk verkeer in deze samenleving.

* „Omhelzing”, een lino-snede